

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. / .X.2010

privind soluționarea contestațiilor depuse de

SC .X. .X. .X. .X. S.R.L.

înregistrate la Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr. **907033/21.X.2009, nr.907559/22.X.2009 nr.908114/17.X.2009 și
nr.909205/21.X.2009**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresele nr.4151 / 2004 / SAFV / CV / 13.X.2009, nr. 14368 / 2004 / SAFV / CM / 18/.X.2009, nr.26370 / 2005, 2006/ SAFV / CM / 11.X.2009, respectiv nr.37968/CM/10.X.2009 înregistrate la Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. **907033/21.X.2009, nr.907559/22.X.2009, nr.908114/17.X.2009 și nr. 909205/21.X.2009**, asupra contestațiilor depuse de **S.C. .X. .X. .X. .X. S.R.L. cu sediul în .X. Bd. .X. nr.X, sector X, cod poștal X.**

Prin contestația înregistrată sub nr.907033/21.X.2009, societatea se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr.12/28.X.2009 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X.28.X.2009, încheiate de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de plată de .X. lei, reprezentând taxe vamale, comision vamal, accize și TVA în sumă de .X. lei, respectiv accesorii aferente în sumă de .X. lei.

În raport de data emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr.X în data de 28.X.2009, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată de către Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de 25.X.2009 conform ștampilei aplicată de serviciul de registratură pe exemplarul original aflat la dosarul cauzei.

Prin contestația înregistrată sub nr.907559/22.X.2009, societatea se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr.1375/01.X.2009 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X.01.X.2009, încheiate de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de plată de .X. lei, reprezentând taxe vamale, comision vamal, accize și T.V.A. în sumă de .X. lei, respectiv accesorii aferente în sumă de .X. lei.

În raport de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației nr.1375/01.X.2009 în data de 13.X.2009, conform trimiterii poștale, aflată în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată de către Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de 12.X.2009 conform ștampilei aplicată de serviciul de registratură pe exemplarul original aflat la dosarul cauzei.

Prin contestația înregistrată sub nr.908114/17.X.2009, societatea se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./20.X.2009 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X.2005-X/SAFV/CV/20.X.2009, încheiate de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de plată de .X. lei reprezentând taxe vamale, comision vamal, accize, TVA în sumă de .X. lei, respectiv accesorii aferente în sumă de .X. lei.

În raport de data emiterii Deciziei pentru regularizarea situației nr..X. în data de 20.X.2009, aflată în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată de către Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de 05.X.2009 conform ștampilei aplicată de serviciul de registratură pe exemplarul original aflat la dosarul cauzei.

Prin contestația înregistrată sub nr.909205/21.X.2009 societatea se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr..X.30.X.2009 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X.2007-2008/X/CV/30.X.2009, încheiate de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de plată .X. lei, reprezentând taxe vamale, accize și TVA în sumă de .X. lei, respectiv accesorii în sumă de .X. lei. Totodată societatea se îndreaptă și împotriva Procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria ANV/200 nr.X/106 bis/ 30.X.2009, privind suma de .X. lei.

În raport de data înregistrării Procesului verbal de control vamal nr.X/05.X.2009 și de mențiunea olografă de pe prima filă a procesului verbal de control și respectiv a Deciziei pentru regularizarea situației nr..X.30.X.2009

“04.X.2009”, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată de către Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de **03.X.2009** conform ștampilei aplicată de serviciul de registratură pe exemplarul original aflat la dosarul cauzei.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art. 207 alin 1 și art. 209 alin. 2 lit. b din Ordonanța Guvernului nr. 92./2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și având în vedere prevederile pct.9.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr.519, potrivit căruia: *“În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”*, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestațiile formulate de **S.C. .X. .X. .X. .X. S.R.L..**

I. Prin contestațiile formulate, SC .X. .X. .X. .X. S.R.L., denumită în continuare FLP, aduce în susținere următoarele argumente:

Societatea arată că *” În anul 2001 a încheiat cu Aloe Vera of America inc, denumită în continuare **AVA, un contract exclusiv de furnizare, distribuție și licență, denumit ”Contract”**. Prin acesta, **FLP** beneficiază de drepturile exclusive de a vinde, comercializa și distribui în .X. produse prelucrate și fabricate de AVA sub denumirea de Produse .X. .X. – denumite în prezenta contestație **Produse.**”*

Contestatoarea învederează că *” AVA a acordat prin **”Contract”** , o licență exclusivă pentru utilizarea și exploatarea în România a planurilor de piață ale AVA, a descrierii produselor, promovării informațiilor relative la acestea, inclusiv dar fără a se limita la softuri pentru computer, pregătite de către sau pentru AVA în vederea implementării planurilor de marketing, în legătură cu vânzarea, comercializarea și/sau distribuirea Produselor în .X..”*

Societatea face precizarea că *” Contractul încheiat prevede și dreptul ne-exclusiv de care se bucură FLP de a utiliza în .X. denumirile comerciale ”.X. .X.”, “.X. .X. .X.” și ”FLP”, precum și toate mărcile asociate. Acest drept a fost*

conferit FLPR doar cu titlu incidental și numai în legătură cu implementarea planului de marketing.”

Contestatoarea arată că a procedat corect neincluzând taxa de licență și bonusurile în valoarea în vamă întrucât:

” în ceea ce privește taxa de licență în cuantum de 9,5%, denumită în mod eronat de organele fiscale redevență, pe de o parte aceasta vizează prestarea unui serviciu către AVA, iar pe de altă parte nu reprezintă o condiție pentru vânzarea mărfurilor de evaluat, astfel cum se prevede în Acord;

în ceea ce privește comisionul lunar achitat către Rex .X., acesta reprezintă un comision de cumpărare, expres exceptat de la stabilirea valorii în vamă potrivit art.8 alin.1 lit.a) pct.i din Acord.”

Societatea învederează că *” în relația dintre FLP și AVA există un sistem de tip multi level marketing – vânzări de tip marketing în rețea – prin care inițiatorul unei echipe, în speță, prin intermediul FLP. Drept consecință, produsele vândute reprezintă cel mai coerent criteriu pentru a clasa eficiența rețelei de marketing, toate produsele vândute fiind luate în calcul pentru activitatea FLP care desfășoară această activitate de marketing în rețea. ”*

Contestatoarea susține că *” recalcularea de către autoritățile competente a obligațiilor vamale prin includerea în baza de impozitare a taxei de licență echivalează cu o dublă impozitare a aceleiași sume. ”*

Totodată societatea arată că *” produsele sunt comercializate la un preț de listă comun pentru toate statele în care sunt comercializate constituie o dovadă în plus în sensul că stabilirea valorii în vamă a produselor importate este total independentă de valoarea serviciilor conexe referitoare la dreptul de licență.”*

În ceea ce privește bonusul achitat de către FLP lui Rex .X., contestatoarea arată că, *”potrivit Acordului nr.11/1999 încheiat între FLP și Rex Maughn în calitate de prim distribuitor al produselor Aloe Vera, FLP trebuie să achite lunar acestuia contravaloarea unui bonus stabilit pe baza facturilor trimise de Rex .X.”*

Societatea precizează că *” potrivit Politicilor Companiei, contrar susținerilor organelor de control, FLP achită către toți distribuitorii activi comisioane pentru cumpărările directe și pentru cele aferente rețelei acestora, iar nu doar către dl. Rex .X.. Acesta este un distribuitor care are aceleași drepturi și căruia îi revin aceleași obligații ca și oricărui alt distribuitor activ iar FLP este obligat potrivit politicilor companiei să achite aceste bonusuri către orice distribuitor activ.”* Totodată contestatoarea învederează că *” aceste bonusuri nu sunt cote obținute din revânzarea ulterioară a mărfurilor, ci reprezintă contravaloarea serviciului agentului de a reprezenta pe FLP în vederea cumpărării mărfurilor.Prin urmare, în realitate, suntem în prezența unui comision de cumpărare (iar nu a unui comision de distribuție după cum au*

reținut organele de control), astfel cum este definit prin Notele interpretative ale Acordului(Nota relativă la art.8, paragraful 1 a) i))(....). În concluzie, bonusurile care sunt achitate către Rex .X. au natura unor comisioane de cumpărare, motiv pentru care sunt exceptate expres de la ajustarea valorii în vamă a mărfurilor evaluate. ”

În ceea ce privește declararea eronată a valorii în vamă prin neincluderea cheltuielilor de transport, contestatoarea învederează că, ” potrivit clauzei de livrare CIF .X. (exportatorul facturează și deopotrivă asigură transportul până la frontiera României), la rubrica 22 din DVI societatea a completat cu valoarea mărfii (35016 Euro) precum și cu valoarea facturii de transport emise de exportator în valoare de 1275 Euro (în total, 36.291 Euro). Prin urmare, valoarea în vamă este de 36.291 Euro.” Societatea arată că, ” pentru aceste considerente, FLPR a declarat în mod corect valoarea în vamă în ceea ce privește operațiunea de import înregistrată cu DVI nr.40763/06.X.2004 declarată la Biroul vamal Otopeni.”

În contestația formulată de FLP împotriva Procesului verbal de control nr..X.01.X.2009 în baza căruia s-a emis Decizia pentru regularizarea situației nr.X/01.X.2009, societatea învederează că, aceste acte sunt nelegale, întrucât ” în speță nu este vorba despre îndreptarea unor erori materiale ”, așa cum susține organul vamal. Contestatoarea arată că, ” își menține argumentele de fapt și de drept prezentate în cuprinsul contestației înregistrate sub nr.X /25.X.2009 referitoare la nelegalitatea Deciziei nr.X/28.X.2009 și a Procesului verbal de control nr..X.28.X.2009, în special cele referitoare la faptul că FLP a procedat corect neincluzând taxa de licență și bonusurile reținute în actele de control fiscal atacate în valoarea în vamă a respectivelor produse.”

Societatea învederează că, ” erorile de calcul și de interpretare a documentelor contabile s-au perpetuat, (...) astfel că prin noul Proces verbal emis în data de 01.X.2009 a fost diminuată baza de impozitare (valoarea statistică a mărfurilor în vamă) cu X lei este inadmisibilă creșterea redevențelor și a bonusurilor plătite nu se poate modifica față de evidența contabilă) și creșterea pe cale de consecință a obligațiilor față de buget cu 12.338 lei.”

Contestatoarea solicită, ” în principal anularea Procesului verbal de control nr..X.01.X.2009 referitor la includerea în valoarea în vamă a redevențelor și a bonusurilor pentru operațiunile de import efectuate în anul 2004 și a Deciziei pentru regularizarea situației nr.X/01.X.2009, acte prin care au fost modificate actele de control fiscal întocmite la data de 28.X.2009, iar în subsidiar, desființarea actelor de control fiscal menționate și refacerea controlului.”

În contestația nr.X/05.X.2009, formulată împotriva Procesului verbal de control nr..X.2005-2006/SAFV/CV/20.X.2009 referitor la includerea în valoarea

în vamă a redevențelor și bonusurilor pentru operațiunile de import efectuate în perioada 2005-2006 și a Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./20.X.2009 societatea învederează că, ” *FLPR a procedat corect neincluzând taxa de licență și bonusurile reținute în actele de control fiscal atacate în valoarea în vamă a respectivelor produse* ” și arată că: ” *Prin contract AVA acordă FLPR licență exclusivă pentru utilizarea și exploatarea în .X. a planurilor de piață ale AVA, a descrierii produselor, promovării și informațiilor relative la acestea, în legătură cu vânzarea, comercializarea și/sau distribuirea produselor în .X.. FLPR a primit această licență (drept de utilizare și exploatare) în schimbul unui preț convenit cu AVA. (...) Fără acest know how oamenii din rețeaua de vânzare nu pot face performanță și nu pot primi bonusuri, nu pot înscrie oameni noi în rețea deci activitatea companiei de vânzări directe multilevel marketing nu ar avea loc. (...) Faptul că politicile companiei sunt publice nu afectează în nici un mod natura juridică a Contractului. (...) Oricum, accesibilitatea informației nu înseamnă că orice persoană interesată are dreptul de a utiliza și exploata planurile de marketing ale AVA liber, fără a fi încheiat în acest sens un contract de licență.*” Totodată contestatoarea arată că: ” *taxa de licență nu poate echivala cu o reglementare a prețului produselor (aceasta nu influențează prețul în niciun mod) dimpotrivă, toate produsele vândute sunt luate în calcul pentru activitatea FLP care desfășoară această activitate de marketing în rețea, aceasta reprezentând cel mai coerent criteriu pentru a clasa eficiența rețelei de marketing.*”

De asemenea societatea învederează că, stipularea unei clauze referitoare la protecția prețului produselor AVA ” *nu are nici o legătură cu taxa de licență în discuție* ”

Contestatoarea învederează că: ” *Fiind vorba despre prestarea unui serviciu iar nu de o marfă în sensul prevederilor Codului vamal, pretinsa redevență în discuție nu poate fi luată în calcul pentru ajustarea valorii în vamă a mărfurilor evaluate.*”

În continuare societatea învederează că, ” *pentru serviciile asigurate de FLPR achită în .X. un impozit de 15% prin reținere la sursă, impozit care este calculat chiar la redevență și este virat la stat. Prin urmare, recalcularea de către autoritățile competente a obligațiilor vamale prin includerea în baza de impozitare în vamă a redevenței echivalează cu o dublă impozitare a aceleiași sume.* ” Totodată societatea arată că, ” *trebuie avut în vedere faptul că redevența se calculează raportat la vânzări care nu coincid cu structura și valoarea mărfurilor importate, fiind avute în vedere și mărfurile achiziționate din .X.. Astfel, se ajunge (...) la calcularea unor taxe vamale pentru mărfuri achiziționate din țară.*”

În contestația nr..X.30.X.2009 societatea învederează că „ Fiind vorba despre prestarea unui serviciu iar nu de o marfă în sensul prevederilor Codului vamal, pretinsa redevență în discuție nu poate fi luată în calcul pentru ajustarea valorii în vamă a mărfurilor evaluate. (...) Așadar, din punctul de vedere al taxei de 9,5%, Contractul în discuție încheiat între AVA și FLPR vizează un serviciu, iar nu o marfă în sensul care rezultă din dispozițiile vamale, neputând fi luat în calcul la ajustarea valorii în vamă.” Tot în cuprinsul acestei contestații societatea învederează asupra constatărilor organului de control vamal privind „ lipsa unor documente care să ateste achiziționarea unor produse de pe piața internă „ arătând că, „ Astfel, contrar susținerilor organelor vamale referitoare la ne reprezentarea de documente care să ateste că s-a achiziționat și marfă din .X. (deși în procesul verbal atacat se precizează că s-a verificat evidența financiar contabilă), din simpla verificare a acestor evidențe s-ar fi descoperit, de exemplu, că pentru anul 2008 valoarea descărcării de gestiune (X lei) este mai mare decât valoarea mărfii recepționate din import cu DVI-uri (X lei). Din punct de vedere contabil, acest lucru înseamnă că din gestiune au ieșit în cursul anului mai multe produse decât au intrat importuri, deci dacă au existat pretinse neclarități organele fiscale ar fi putut și ar fi trebuit să solicite lămuriri cu privire la semnificația acestei diferențe: această diferență, care a fost apreciată ca anormală, provine din marfa achiziționată de pe piața românească la preț de achiziție. Oricum pretinsa lipsă de documente este cu atât mai nejustificată, cu cât organele de inspecție nu au solicitat FLPR documente și nici alte lămuriri sau explicații.”

În ceea ce privește amenda contravențională în valoare de .X. lei stabilită în sarcina FLPR „ pentru constatarea faptului că declarațiile vamale depuse pentru perioada 2007-2008 conțineau date eronate și incomplete privind valoarea în vamă a mărfurilor importate „, societatea învederează că „ potrivit OG nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor (...) amenzile nu se includ în decizia de regularizare, în baza căreia se emite un alt titlu executoriu și a cărei anulare urmează o procedură distinctă, reglementată de Codul de procedură fiscală și de Legea nr.554/2004, privind contenciosul administrativ. Dacă s-ar proceda astfel aceeași problemă ar putea fi dedusă judecării pe două căi procedurale separate, iar executarea ar putea fi demarată în temeiul a două titluri executorii distincte, ceea ce este inadmisibil. Or, contestatoarea a formulat deja plângerea contravențională împotriva Procesului-verbal nr.106 bis, plângere care formează obiectul dosarului nr.X/299/2009, aflat pe rolul Judecătoriei Sectorului I .X., cu prim termen de judecată la data de 7 X 2009. Pentru aceste considerente, actele de control sunt nule în mod absolut în ceea ce privește amenda contravențională în valoare de .X. lei stabilită în sarcina FLPR.”

În continuare, contestatoarea învederează, referitor la bonusurile achitate de către FLPR lui X, că ” *contrar susținerilor organelor de control, FLPR achită către toți distribuitorii activi comisioane pentru cumpărările directe și pentru cele aferente rețelei acestora, iar nu doar către dl. X (...)* În aceste condiții, este limpede că bonusurile nu au fost concepute doar în scopul profitului domnului Rex .X., ci sunt sume care se achită în baza activității prestate de fiecare agent în parte, indiferent cine ar fi acesta, în urma vânzărilor confirmate, potrivit regulilor instituite prin politicile companiei.”

II.Prin Deciziile pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009, nr.1375/01.X.2009 nr..X./20.X.2009 și nr..X.30.X.2009, emise în baza Proceselor verbale de control nr..X.28.X.2009, nr..X.01.X.2009 nr..X.2005-2006/X/CV/20.X.2009 și nr..X.2007-2008/X/CV/30.X.2009, s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sarcina societății în sumă totală de X lei reprezentând taxe vamale, comision vamal, T.V.A., accize, în sumă de X lei, accesorii aferente în sumă de X lei, respectiv .X. lei amendă contravențională.

Controlul efectuat de către reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X. a avut ca obiect “ verificarea aspectelor menționate în notificarea OLAF AM/ 2007/024, referitor la includerea în valoarea în vamă a redevențelor și a bonusurilor pentru operațiunile de import efectuate în anul 2004 ”.

În perioada supusă controlului vamal, 2004 - 2008, organele de control vamal au avut ca obiectiv, analiza Contractului exclusiv de furnizare, distribuție și licență încheiat de SC .X. .X. .X. SRL cu X of X inc. și a Actelor adiționale la Contractul exclusiv de furnizare, distribuție și licență, nr.185/17.X.2003, nr.X/07.X.2005 și nr.FN/2006.

S-a verificat evidența contabilă pe anii 2004, 2005-2006, respectiv 2007-2008 privind înregistrarea redevențelor și a bonusurilor plătite de societate către AVA și Rex .X..

Urmare acestei analize, organul de control vamal a constatat că, “societatea controlată achită trimestrial o taxă de licență – redevență- în procent de 9,5% din volumul vânzărilor cumulative pentru anii 2004, 2005-2006, respectiv 2007-2008, către AVA și un bonus lunar către X, redevențe și bonusuri care nu au fost incluse în valoarea în vamă.(...) Drept pentru care s-au calculat diferențe de drepturi vamale de import conform prevederilor art.61 și art.71 din legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României și a art.362 din H.G. nr.1114/2001 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României.(....)”

Nașterea datoriei vamale a fost stabilită, de organul vamal, conform prevederilor art.141/1997 privind Codul vamal al României, iar potrivit dispozițiilor art.77 din același act normativ invocat mai sus a fost stabilită procedura de determinare a valorii în vamă.

Valoarea în vamă a mărfurilor importate s-a stabilit potrivit art.29, art.29.3(a), art.32 și art.32.1(d) din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din data de 12.X.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Referitor la *redevențe*, organul de control vamal a făcut aplicațiunea prevederilor art.12, alin.3, lit.B din decretul nr.238 din 23 decembrie 1974, pentru ratificarea Convenției dintre guvernul Republicii Socialiste .X. și guvernul X privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale asupra veniturilor, semnată la X la 4 decembrie 1973, precum și a precizărilor art., pct.d din O.G. nr.83/25.X.1998 privind impunerea unor venituri realizate din .X. de persoane fizice și juridice nerezidente.

În ceea ce privește noțiunea de " *comision de cumpărare* ", organul vamal a făcut aplicațiunea art.18.2 din Acordul privind aplicarea Articolului VII GATT 1994.

În privința accesoriilor organul de control a aplicat prevederile art.115, alin.1 și art.116, alin.2, lit.a din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, calculând dobânzile aferente taxelor vamale, comisionului vamal, accize și TVA, până la data de 31.X.2005, respectiv majorările de întârziere taxe vamale, comision vamal, accize și TVA până la data întocmirii actelor administrative fiscale.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la capătul de cerere având ca obiect Decizia pentru regularizarea situației nr.X/01.X.2009,

Cauza supusă soluționării este dacă organele de control vamal aveau dreptul să emită o nouă decizie pentru regularizarea situației, în baza unui nou proces verbal de control, în condițiile în care aceste acte nu sunt urmarea unei erori materiale iar organele de control nu fac dovada că ar fi dispus de elemente suplimentare necunoscute la momentul controlului din luna X 2009.

În fapt, urmare constatărilor rezultate din controlul efectuat la FLPR organele vamale au emis Decizia pentru regularizare nr. X/28.X.2009 în baza Procesului verbal de control nr.X/28.X.2009, stabilindu-se în sarcina societății obligații de plată suplimentare în sumă totală de .X. lei, reprezentând taxe vamale, comision vamal, accize și T.V.A. în sumă .X. lei, respectiv accesorii aferente în sumă de .X. lei.

Urmare analizei aspectelor care reieșeau din contestația nr.X/25.X.2009 îndreptată împotriva Deciziei pentru regularizarea nr.X/28.X.2009 emisă în baza Procesului verbal de control nr.13263/28.X.2009, organele de control din cadrul DRAOV .X. au constatat o serie de inadvertențe în actele de control deja emise și motivând existența unei erori materiale au procedat la emiterea unei noi Decizii pentru regularizarea situației înregistrată sub nr. X/01.X.2009 în baza Procesului verbal de control nr..X.2004/X/CV/01.X.2009 și au stabilit în sarcina S.C. .X. .X. .X. S.R.L. (FLPR), obligații de plată suplimentare în sumă de totală de .X. lei, reprezentând taxe vamale, comision vamal, accize și T.V.A. în sumă de .X. lei, respectiv accesorii aferente în sumă de .X. lei.

Prin Decizia pentru regularizarea situației nr.X/01.X.2009 a fost stabilită, în plus, pentru aceleași obligații vamale o diferență de obligații vamale în cuantum total de X lei, reprezentând atât obligații vamale principale cât și accesorii.

În drept, art.100 alin.3 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precizează:

"Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune."

De asemenea, art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

1.Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2.Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare

în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Prin urmare, **exceptia privind posibilitatea reverificarii**, după efectuarea controlului ulterior în materie vamală este reglementată de art. 100 alin 3, **respectiv în situația existenței unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete, excepțiile fiind de stricta interpretare și aplicare.**

Astfel, în speță, luând în considerare faptul ca autoritatea vamală a emis decizie de regularizare a situației, **o noua reverificare a declarației vamale nu mai este posibilă decât în situația existenței unor elemente noi.**

Or, așa cum rezultă din situația de fapt și actele aflate la dosarul cauzei, nu rezultă că cea de-a doua decizie de regularizare a situației a avut la baza informații inexacte sau incomplete.

În același sens chiar organul de control vamal arată în cuprinsul actelor administrative emise că: **“întrucât aceste erori materiale nu s-au putut efectua direct pe actul administrativ fiscal comunicat societății în data de 29.X.2009, s-a emis un nou act administrativ fiscal”**. Acest fapt confirmă recunoașterea de către organul de control vamal că nu ne aflăm în fața unei erori materiale ci a unei reanalizări, a acelorași documente și care în realitate reprezintă efectuarea unui nou control vamal.

Față de cele de mai sus **se reține că Decizia pentru regularizarea nr.X/28.X.2009 în baza Procesului verbal de control nr.X/28.X.2009 reprezintă un act administrativ de autoritate**, întrucât este emisă de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale, în baza și în vederea aplicării legii, pentru nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept administrativ. **Acest act administrativ a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice față de S.C. .X. .X. .X. .X. S.R.L. pentru importul vizat.**

În concluzie, societății contestatoare nu îi pot fi pretinse diferențe de drepturi vamale și cu atât mai puțin majorări de întârziere aferente printr-un nou act de control vamal ulterior, deoarece situația de fapt constatată la data actului de control contestat nu s-a schimbat față de situația de fapt existentă la data întocmirii **Deciziei pentru regularizarea nr.X/28.X.2009**.

Astfel, organele de control la verificarea materializată prin întocmirea **Deciziei pentru regularizarea situației înregistrată sub nr. X/01.X.2009 în baza Procesului verbal de control nr..X.2004/X/CV/01.X.2009** au dispus de aceleași informații existente la momentul întocmirii **Deciziei pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009**, neputând invoca **propria turpitudine – culpă** - ca temei pentru recalcularea drepturilor vamale conform principiului de drept "*nemo auditur propriam turpitudinem alegans*".

Prin urmare, societății contestatoare nu-i pot fi pretinse diferențele de drepturi vamale și majorările de întârziere aferente calculate prin **Deciziei pentru regularizarea situației înregistrată sub nr.X/01.X.2009**, contestata de societate, în condițiile în care cel de-al doilea control s-a întemeiat pe aceleași date avute în vedere la întocmirea **Deciziei pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009**.

Referitor la faptul că, organele de control vamal susțin că diferența dintre actele emise, mai sus menționate, este ca urmare a "**erorii materiale**", **se reține că în Normele metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr.1050/2004, se stipulează:**

“ 47.1. Erorile materiale reprezintă greșelile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerea părților din raportul juridic fiscal sau cele de calcul ori altele asemenea. Aceste erori nu pot privi fondul actului, respectiv existența sau inexistența obligațiilor fiscale stabilite prin actul administrativ fiscal.(...)”

În consecință, instituția "**erorii materiale**" este de strictă interpretare, legiuitorul definind categoriile pentru care se aplică această instituție, "**cu privire la numele, calitatea și susținerea părților din raportul juridic fiscal sau cele de calcul ori altele asemenea** " , **fapt de care organele de control nu au ținut cont, drept pentru care se reține că motivarea privind existența unei erori materiale este neîntemeiată.**

În concluzie, contestația S.C. .X. .X. .X. .X. S.R.L. împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr.X/01.X.2009**, va fi admisă pentru obligații de plată suplimentare în sarcina societății în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând taxe vamale, comision vamal, accize și T.V.A. în sumă **.X. lei**, respectiv accesorii aferente în sumă de **.X. lei**, **în sensul anulării deciziei pentru regularizarea situației sus menționată, cu consecința menținerii Deciziei**

pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009 emisă în baza Procesului verbal de control nr.X/28.X.2009.

Organul de soluționare a avut în vedere și faptul că prin Decizia pentru regularizarea situației nr.X/01.X.2009 organele vamale nu au anulat Decizia pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009 existând două acte de control ulterior cu valoare de titlu de creanță pentru aceleși declarații vamale de import, în continuare contestația urmând a fi analizată pe fond pentru obligațiile stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009.

2. Referitor la capătul de cerere privind amenda contravențională în sumă de .X. lei stabilită prin Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria ANV/200 nr.X/106 bis/ 30.X.2009, întocmit de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., în baza constatărilor din Procesul verbal de control nr..X.2007-2008/X/CV/30.X.2009,

Cauza supusa soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care amenzile nu sunt în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria ANV/200 nr.X/106 bis/ 30.X.2009 , organele de control vamal din cadrul Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., au constatat că “ *pentru depunerea declarațiilor vamale de import pe perioada 2007-2008, conținând date eronate și incomplete privind valoarea în vamă a mărfurilor importate, societatea controlată a încălcat prevederile art.199 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993, fiind sancționată contravențional cu amendă de .X. lei conform Art.653, lit.e din Anexa la H.G. nr.707/2006* ”.

În drept, potrivit art.209 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este competentă să soluționeze:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală [...]”

Potrivit art.223 din titlul X "Sanctiuni din același act normativ, care stipulează următoarele: ***"Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor."***

Astfel, la art.31(1) din O.G.nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, se prevede:

„Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia”.

Față de dispozițiile imperative ale legii **se reține că pentru acest capăt de cerere contribuabilul are deschisă calea acțiunii la instanță judecătorească.**

Conform textelor de lege sus invocate, **se reține** că Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor **nu se poate investi cu soluționarea** acestui capăt de cerere urmând a se aplica prevederile art.32 alin.(2) din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor potrivit căruia:

”plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”

În subsidiar, se reține că, societatea s-a adresat instanței competente în soluționarea capătului de cerere privind amenda contravențională, astfel cum rezultă din cuprinsul contestației, fila 22, unde se menționează: *“ contestatoarea a formulat deja plângere contravențională împotriva Procesului verbal nr.106 bis, plângere ce formează obiectul dosarului nr.X/299/2009, aflat pe rolul Judecătoriei sectorului 1(....).”*

În consecință, se va constata lipsa competenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor cu privire la **capătul de cerere privind amenda contravențională în sumă de .X. lei stabilită prin Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria ANV/200 nr.X/106 bis/ 30.X.2009.**

3.Referitor la obligațiile de plată în sarcina societății în suma totală de X lei reprezentând taxe vamale, comision vamal, T.V.A. și accize în sumă de X lei, respectiv accesorii aferente în sumă de X lei.

cauza supusă soluționării este dacă în valoarea în vamă se cuprind și redevențele și bonusurile plătite de societate către AVA și X, pentru operațiunile de import efectuate în perioada 2004 - 2008

Pentru perioada controlată 2004, s-a emis Decizia pentru regularizarea situației nr.12/28.X.2009 în baza Procesului verbal de control nr.X/28.X.2009 și s-au stabilit în sarcina societății **obligații de plată în sumă totală de .X. lei**, reprezentând suma **.X. lei** respectiv accesorii aferente în sumă de **.X. lei**.

Pentru perioada controlată 2005-2006 s-a emis Decizia pentru regularizarea nr..X./20.X.2009 în baza Procesului verbal de control nr. .X.2005-2006/X/CV/20.X.2009, stabilind în sarcina societății **obligații de plată suplimentare în sumă total de .X. lei** din care suma de **.X. lei** reprezintă obligație principală, respectiv accesorii aferente în sumă de **.X. lei**.

Pentru perioada controlată 2007-2008 s-a emis Decizia pentru regularizarea situației nr..X.30.X.2009 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X.2007-2008X/CV/30.X.2009, stabilind în sarcina societății **obligații de plată suplimentare în sumă totală de X lei** din care **obligație principală în sumă de .X. lei**, respectiv accesorii aferente în sumă de **.X. lei**.

În fapt, în perioada 2004 – 2008 S.C. .X. .X. .X. .X. S.R.L. (FLPR) a importat mărfuri de la firma **X of X**, companie cu sediul în S.U.A., specializată pe plan mondial, în *“producerea și prelucrarea de frunze de aloe vera, extragere de gel din frunze, stabilizarea gelului, ambalarea acestui gel stabilizat în vederea expedierii, și fabricarea de produse nutriționale, cosmetice și de sănătate, unele dintre care utilizează gelul stabilizat din aloe vera ca ingredient original ”*, așa cum este prevăzut în preambulul **Contractului Exclusiv de Furnizare Distribuție și Licență nr.X/10.X.2001**, care mai prevede și faptul că, *„FLPR dorește să beneficieze de drepturile exclusive de a vinde, comercializa și distribui Produse AVA, sub denumirea de Produse .X. .X. în .X., precum și de dreptul exclusiv de utiliza și a exploata în .X. mărcile .X. .X., Produse .X. .X. și FLPR și toate mărcile comerciale asociate (...).„*

Prin Contract este prevăzută și „Acordarea Licenței” cu caracter exclusiv pentru *„ utilizarea și exploatarea în .X. a planurilor de piață ale AVA, a descrierii produselor, promovării și informațiilor relative la acestea, inclusiv dar nu limitat la softuri pentru computer,(....) în legătură cu vânzarea, comercializarea și/sau distribuirea Produselor”*.

Pe lângă produsele care fac obiectul importurilor, **AVA, în calitate de producător, pune la dispoziția FLPR, care deține calitatea de distribuitor exclusiv pe piața românească a produselor AVA și Planul de marketing**. Potrivit acestuia *“ .X. .X. .X. (FLP) are exclusivitatea utilizării conceptului de afacere care încurajează și sprijină consumul și vânzarea produselor firmei prin intermediul Distribuitorilor independenți din întreaga lume(....). FLP are*

exclusivitatea utilizării sistemului său de Marketing în echipă.(...) Scopul fundamental al Planului de marketing FLP este acela de a stimula vânzarea și consumul produselor de înaltă calitate ale Companiei, de către consumatori.Scopul principal al Distribuitorilor este acela de a construi o rețea de vânzări și de a promova vânzarea și consumul produselor firmei de către consumatori.”

FLPR are posibilitatea de a se aproviziona cu produse AVA și de la firme similare din alte țări care dețin rețele de distribuție FLP, sau persoane fizice care dețin calitatea de distribuitor, în speță fiind vorba de X.

În cursul anului 2004, societatea a efectuat un **număr de 53 de operațiuni de import definitiv** din X, X, X și X, având ca furnizori pentru mărfurile importate: X of X. X-Sweden, .X. .X. .X. mo Kft.-X.

Urmare verificării **Contractului Exclusiv de Furnizare Distribuție și Licență nr.X/10.X.2001** și a **Actului Adițional la Contractul exclusiv de furnizare nr.X/17.X.2003 și a evidenței financiar – contabile** s-a constatat că, pentru perioada controlată, societatea a achitat către X și X, contravaloarea unei taxe de licență de **9,5%**, respectiv un comision lunar în cazul lui Rex .X..

În speță plățile s-au efectuat în baza următoarelor documente de plată:

Către AVA

- nr.62052/17.X.2004 pentru X USD;
- nr.64630/24.X.2004 pentru X USD;
- nr.66182/21.X.2004 pentru X USD;
- nr.68778/31.X.2004 pentru X UDS.

Către Rex .X.

- nr. 9/05.X.2004 în valoare de X USD;
- nr.10/16.09.2004 în valoare de X USD;
- nr.11/18.X.2005 în valoare de X USD.

În perioada 2005-2006 societatea a efectuat un număr de **121 operațiuni de import definitiv** care au avut ca țări de origine și de expediție X, FLP X, FLP X, .X. .X. .X. mo Kft.-X și FLP X.

Urmare verificărilor Contractului și a evidenței financiar-contabile, aferente perioadei supuse controlului, s-a constatat că, FLPR a achitat către X și X X, contravaloarea unei taxe de licență, respectiv un comision lunar în cazul lui Rex .X..

Plățile s-au efectuat în baza următoarelor documente de plată:

Către AVA

- nr.78054/30.X.2006 în valoare de X USD;
- nr.79930/28.X.2006 în valoare de X USD;
- nr.83465/01.X.2006 în valoare de X USD;
- nr.85168/31.X.2006 în valoare de X USD;
- nr.70791/17.X.2005 în valoare de X USD;
- nr.74843/18.X.2005 în valoare de X USD;
- nr.75498/28.X.2005 în valoare de X USD;
- nr.76518/31.X.2005 în valoare de X USD.

Către Rex .X.

- nr.12/24.X.2005 în valoare de X USD;
- nr.13/03.X.2005 în valoare de X USD;
- nr.13/15.X.2005 în valoare de X Euro;
- nr.14/18.X.2006 în valoare de X Euro;
- nr.16/07.X.2007 în valoare de X Euro.

În perioada 2007-2008 societatea a efectuat un număr de **172 operațiuni de import definitiv** care au avut ca țară de origine și de expediție X ale X.

Urmare verificărilor Contractului și a evidenței financiar-contabile, aferente perioadei supuse controlului, s-a constatat că, FLPR a achitat către X și Rex .X., contravaloarea unei taxe de licență, respectiv un comision lunar în cazul lui Rex .X..

Firma X of America Inc cât și DI X au emis către SC .X. .X. .X. .X. SRL următoarele facturi:

1. plăți AVA pentru perioada 2007-2008 :

- nr.86895/30.X.2007 în valoare de .X. USD, pentru trim.I 2007;
- nr.103055 și nr.103056 din 20.X.2007 în valoare de .X. USD, respectiv .X. USD pentru trim II 2007;
- nr.149044 și nr.149045 din 13.X.2007 în valoare de .X. 744.400,23 USD, respectiv X USD pentru trim III 2007;
- nr.182948 și nr.182949 din 31.X.2007 în valoare de X USD, respectiv X USD pentru trim.IV 2007;
- nr.223988 și nr.223989 din 08.X.2008 în valoare de X,11 USD, respectiv X USD pentru trim I 2008;
- nr.258204 și nr.258205 din 24.X.2008 în valoare de X USD, respectiv X USD pentru trim II 2008;
- nr.300133 și nr.300134 din 27.X.2008 în valoare de X,13 USD, respectiv X USD pentru trim III 2008;
- nr.353973/31.X.2008 în valoare de X USD pentru trim IV 2008.

2. plătite d-lui Rex .X. pentru 2007-2008.

- nr.5617/17.X.2007 în valoare de 3.938,32 Euro pentru trim I 2007;
- nr.3/13.X.2007 în valoare de X Euro pentru trimII 2007;
- nr.4/25.X.2007 în valoare de X Euro pentru trim III 2007;
- nr.1/09.X.2008 în valoare de X Euro pentru trim IV 2007;
- nr.2/16.X.2008 în valoare de X Euro pentru trim I 2008;
- nr.3/15.X.2008 în valoare de X Euro pentru trim II 2008;
- nr.4/20.X.2008 în valoare de X Euro pentru trim III 2008;
- nr.1/15.X.2009 în valoare de X Euro pentru trim Iv 2008.

Valoarea acestor facturi, *“reprezintă redevență de 9,5% calculată din volumul vânzărilor pentru fiecare trimestru al anului 2007, respectiv anul 2008, cât și comisioanele (bonusurile) lunare pentru aceeași perioadă 2007-2008, care au fost înregistrate și regăsite în evidențele contabile ale societății controlate”*.

Aceste sume pe care FLPR le-a achitat către X și Rex .X. nu au fost cuprinse de societate în valoarea în vamă declarată pentru mărfurile importate în .X..

În drept, dispozițiile Art.8 privind aplicarea Articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț care prevede că:

“ 1. Pentru determinarea valorii în vamă conform dispozițiilor art. 1, se va adăuga prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

a) elementele următoare, în măsura în care ele sînt suportate de cumpărător dar nu au fost incluse în prețul plătit sau de plătit pentru mărfuri:

ii) costul ambalajelor considerate, în scopuri vamale, ca făcînd un tot cu mărfurile;

iii) costurile ambalajului, cuprinzînd atît manopera, cît și materialele;

c) redevențele și drepturile de licență relativ la mărfurile de evaluat pe care cumpărătorul este ținut să le achite, fie direct, fie indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat, în măsura în care aceste redevențe și drepturi de licență nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

d) valoarea oricărei părți a produsului oricărei revânzări, cesiuni sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate care ar reveni, direct sau indirect, vânzătorului.

3. Orice element care va fi adăugat în aplicarea prezentului articol prețului efectiv plătit sau de plătit va fi bazat pe date obiective și cuantificabile.”

Aceste prevederi se coroborează cu dispozițiile art.29 și art.29.3(a) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului precizează:

” 1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, când este cazul, în conformitate cu art. 32 și 33(...),

3. (a) **Prețul efectiv plătit sau de plătit este suma plăților efectuate sau care trebuie efectuate de cumpărător către sau în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și include toate plățile efectuate sau care trebuie efectuate ca o condiție a vânzării mărfurilor importate de către cumpărător către vânzător sau de către cumpărător către o terță parte pentru a îndeplini o obligație a vânzătorului. Plata nu trebuie să fie obligatoriu sub forma unui transfer de bani.**

Dispozițiile art.32, art.32.1(d) prevăd:

1. La stabilirea valorii în vamă în conformitate cu art. 29, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

(a) următoarele elemente, în măsura în care ele sunt suportate de cumpărător, dar nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri:

(i) comisioane și cheltuieli de brokeraj, cu excepția comisiunilor de cumpărare

(iii) costul ambalajului, care include atât manopera, cât și materialele;

(c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile care sunt evaluate și pe care cumpărătorul trebuie să le plătească direct sau indirect vânzătorului, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și drepturi nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

(d) valoarea oricărei părți din profitul oricărei revânzări, înstrăinări sau utilizări ulterioare a mărfurilor importate care îi revine vânzătorului direct sau indirect

Determinarea valorii în vamă pentru perioada 2004, 2005 și 2006 are la bază prevederile art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României care dispun:

„ (1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, **datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.**

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.”

Aceste dispoziții sunt coroborate cu prevederile art.77 din același act normativ:

“(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în [Acordul](#) privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), la care România este parte.

(2) La valoarea în vamă, în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;

b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;

În conformitate cu prevederile art.40 din Anexa la H.G. nr.1114 privind Regulamentul de aplicare al Codului Vamal:

“Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;”

Pentru perioada controlată începând cu iunie 2006, 2007 și 2008, prevederile sus menționate se coroborează cu dispozițiile art.57 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României cu modificările și completările ulterioare:

“(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin [Legea nr. 133/1994](#), cu modificările ulterioare”,

iar potrivit art.223 din același act normativ:

“(1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

- a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;
- (2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.
- (3) Debitorul este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana pe seama căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor. “

Calitatea de declarant vamal al S.C. .X. .X. .X. .X. S.R.L. intră sub incidența prevederilor art.4 alin.22 din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare care dispun:

“ declarant - persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală;”

Coroborat cu prevederile art.130 din H.G. nr.707/2006 privind Regulamentul de aplicare al Codului vamal al României: *“(...)depunerea la biroul vamal a unei declarații semnată de către declarant sau reprezentantul său atrage răspunderea acestuia, potrivit prevederilor legale, pentru:*

- a) corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- b) autenticitatea documentelor anexate;
- c) respectarea obligațiilor care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.”

În anul 2001 S.C. .X. .X. .X. .X. S.R.L. a încheiat cu X OF AMERICA INC, **Contractul Exclusiv de Furnizare Distribuție și Licență nr.1812/10.X.2001,**

modificările intervenite periodic făcându-se prin Acte adiționale la Contract nr.185/17.X.2003, respectiv nr.1051/07.X.2005 și nr.FN/2006.

În ceea ce privește influența pe care o determină tipul contractului precum și a elementelor acestuia asupra aspectelor vamale și fiscale cu consecințe în stabilirea unor obligații suplimentare de plată în sarcina societății este necesară clarificarea următoarelor instituții juridice:

1. Contractul de licență.

- un contract prin care una dintre părți – **titular** – se angajează să-i cedeze celeilalte părți – **beneficiar** – dreptul de a folosi brevete de invenții, procedee tehnice, documentații tehnice, scheme operatorii producție, metode de exploatare a mașinilor, metode de tratare a produselor, mărci de fabrică, mărci comerciale, mărci de servicii, contra unui **preț**, în condiții și pe perioade determinate.
- Transmiterea (acordarea) licenței de către **licențiator**, **licențiatului** a dreptului de utilizare a mărcii, în schimbul **prețului**.

2. Clauza de hardship are mai multe semnificații:

„ - clauza de adaptare,

în situații imprevizibile generatoare de situații păgubitoare pentru oricare din părțile contractante (situații de hardship) **contractul să poată fi renegociat.**

- clauza de revizuire, situație grea, nenorocire, privațiune nedreaptă.

Aceasta clauză prevede obligația părților de a proceda la negocieri în vederea adaptării contractului sau de a recurge, în subsidiar, la un terț(arbitru), dacă pe parcursul executării contractului se produce o situație independentă de voința părților care afectează **grav** echilibrul contractului. (.....)

În contractele comerciale internaționale este un veritabil instrument necesar supraviețuirii contractului și păstrarea echilibrului său economic.(....)

Prin efectul clauzei de hardship sau de impreviziune devine posibilă modificarea conținutului contractului, atunci când pe parcursul executării sale se produc, fără culpa contractanților, evenimente care nu puteau fi prevăzute. **Nu este un tip de clauză contractuală ci chiar o practică contractuală și o regulă de drept supranațional.**(....)

Se stipulează în **contractele de lungă durată.**

3. Contract de franciză

Potrivit prevederilor art.1 din O.G.52/1997 privind regimul juridic al francizei:

În înțelesul prezentei ordonanțe, noțiunile de mai jos se definesc astfel:

a) **Franciza** este un sistem de comercializare bazat pe o colaborare continuă între persoane fizice sau juridice, independente din punct de vedere financiar, prin care o persoană, denumită **francizor**, acordă unei alte persoane, denumită **beneficiar**, **dreptul de a exploata sau de a dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu.**

b) **Francizorul** este un comerciant care:

- **este titularul drepturilor asupra unei mărci înregistrate**; drepturile trebuie să fie exercitate pe o durată cel puțin egală cu durata contractului de franciză;

- conferă dreptul de a exploata ori de a **dezvolta o afacere, un produs, o tehnologie sau un serviciu**;

- **asigură beneficiarului o pregătire inițială pentru exploatarea mărcii înregistrate**;

- utilizează personal și mijloace financiare pentru promovarea mărcii sale, cercetării și inovației, asigurând dezvoltarea și viabilitatea produsului.

c) **Beneficiarul** este un comerciant, persoană fizică sau juridică, **selecționat de francizor, care aderă la principiul omogenității rețelei de franciză, așa cum este ea definită de către francizori.**

d) **Know-how** este ansamblul formulelor, definițiilor tehnice, **documentelor, desenelor și modelelor, rețelelor, procedeelelor și al altor elemente analoage, care servesc la fabricarea și comercializarea unui produs.**

e) **Rețeaua de franciză** cuprinde un ansamblu de **raporturi contractuale între un francizor și mai mulți beneficiari**, în scopul promovării unei tehnologii, unui produs sau serviciu, precum și **pentru dezvoltarea producției și distribuției unui produs sau serviciu.**

4. Contract de Prestări Servicii

Este „ contractul prin care o parte denumită **Prestator**, se obligă să presteze anumite servicii unei alte părți, denumită **Beneficiar**, în schimbul unui preț. **Prestatorul (executantul)** se obligă să presteze servicii în mod oneros, iar **Beneficiarul**, partea în favoarea căreia se păreștează serviciile va plăti contravaloarea acestora. Este un contract sinalagmatic(bilateral) cu titlu oneros”

5. Contractul de Know – how

Este „*acel contract în virtutea căruia una din părți, numită **Furnizor**, transmite celeilalte părți, **Beneficiar**, în schimbul unei redevențe, cunoștințe tehnice ne brevetate sau brevetate, ce-i sunt necesare pentru fabricarea, funcționarea, întreținerea ori comercializarea unor mărfuri sau pentru elaborarea și punerea în fabricație a unor tehnici sau procedee.* „ Acest contract are ca obiect transmiterea unor cunoștințe tehnice de către furnizor și plata prețului de către beneficiar.

Contractele pot fi de două feluri: **numite sau nenumite**. **Contractele numite** sunt strict reglementate de lege iar contestatoarea l-a încadrat ca fiind **contract de licență**.

Astfel potrivit punctului 1, alin.1.1 din **Contract prevede** că, „*AVA acordă prin prezenta către FLPR în termenii și condițiile menționate în acest contract, **licența exclusivă pentru utilizarea și exploatarea în .X. a planurilor de piață ale AVA, a descrierii produselor, promovării și informațiilor relative la acestea(...)** în legătură cu vânzarea, comercializarea și/sau distribuirea Produselor în .X.*”. Potrivit acestor dispoziții părțile au stabilit natura juridică a acestui este cea de **Contract de licență** .

Având în vedere definiția **Contractului de licență**, astfel cum a fost menționat și analizând drepturile și obligațiile părților din **Contractul Exclusiv de Furnizare Distribuție și Licență nr.1812/10.X.2001**, ce fac obiectul controlului, **se reține că, de esența** acestui tip contract este faptul că, „*Transmiterea (acordarea) **licenței de către licențiator, licențiatului a dreptului de utilizare a mărcii, în schimbul prețului**”.* Îndeplinirea obligației de plată a prețului în schimbul transmiterii licenței de către licențiator revine licențiatului **o singură dată** și anume la momentul când partea interesată intră în posesia „***licenței exclusive pentru utilizarea și exploatarea în .X. a planurilor de piață ale AVA***”(…).

În speță S.C. .X. .X. .X. .X. S.R.L. face plăți trimestriale pe perioada controlată 2004, 2005-2006, respectiv 2007-2008, către ALOE VERA of AMERICA Inc în conformitate cu facturile mai sus menționate emise de aceasta din urmă.

Totuși potrivit prevederilor **punctului 1, alin.1.2 din Contract** care dispun că „***Numai în legătură cu implementarea planului de marketing, în termenii și condițiile stabilite în contract, și fără nici o cheltuială sau taxă, AVA acordă prin prezenta FLPR dreptul ne-exclusiv de a utiliza denumirile comerciale „.X. .X.”, „.X. .X. .X.” și „FLP” și toate mărcile asociate, în .X.***”. Această prevedere prin care **AVA acordă FLPR dreptul ne-exclusiv îi**

conferă contractului de licență o caracteristică atipică, deoarece, de esență, acest contract implică cedarea dreptului „de a folosi brevete de invenții, procedee tehnice, documentații tehnice, scheme operatorii producție, metode de exploatare a mașinilor, metode de tratare a produselor, mărci de fabrică, mărci comerciale, mărci de servicii”.

Mai mult, AVA nu acordă exclusivitate FLPR(...) „în legătură cu implementarea planului de marketing, în termenii și condițiile stabilite în contract” și nici asupra utilizării denumirilor comerciale, care rămân în proprietatea AVA și care deține exclusivitatea acestora pe plan mondial. Pe cale de consecință, nu se justifică plata pentru drepturile acordate.

Din analiza drepturilor și obligațiilor părților rezultă că, potrivit prevederilor punctului 2 alin.2.1 din Contract „În considerarea motivelor pentru acordarea Drepturilor acordate conform Articolului 1.1 de mai sus, **FLPR va plăti AVA, sau la ordinul acesteia, o Taxă bazată pe vânzările totale anuale ale FLPR.(...)**”.

Potrivit Actului adițional nr.266/20.X.2004 se prevede astfel „Comisionul/taxa de Licență pentru Acordarea Drepturilor, acordate în baza Secțiunii 1.1 a Contractului pentru anul 2004 va fi de 9,5% bazat pe vânzările cumulative pentru anul curent, în afara cazului în care părțile au convenit altfel, amendând această prevedere.”

În speță, sumele vărsate de FLPR către AVA, reprezintă o taxă de 9,5% asupra încasărilor din vânzările mărfurilor importate și nu prețul transmiterii licenței, ca element determinant al contractului. Mai mult plata reprezintă o condiție a vânzării mărfurilor, conform prevederilor punctului 2.1, iar neplata acestor sume reprezintă încălcarea obligațiilor contractuale.

Chiar și modalitatea de stabilire a „taxei” care în conformitate cu prevederile punctului 2 alin.2.3 din Contract dispune că, „FLPR va ține conturile exacte și corecte ale tuturor vânzărilor de Produse și va pune la dispoziția AVA, la data sau înainte de 30 (treizeci) de zile după sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, a sumarului tuturor vânzărilor în valuta locală și în dolari SUA efectuate în timpul trimestrului calendaristic precedent, **împreună cu calcularea Taxei datorate pentru acel trimestru. FLPR va pune la dispoziție situațiile financiare lunare către AVA înainte de 30(treizeci) de zile după sfârșitul fiecărei luni calendaristice.**”

Astfel, sumele plătite de FLPR către AVA reprezintă o condiție și totodată sunt o consecință a vânzării produselor, încasările reprezentând valoarea dintre prețul total, respectiv cel declarat pentru stabilirea valorii în vamă la care se adaugă echivalentul „taxei” de 9,5%.

În concluzie, din analiza elementelor prezentate mai sus rezultă că, contractul nu îndeplinește condițiile unui contract de licență, întrucât,

- Contractului - de licență – îi lipsește un element determinant și anume Prețul;
- Părțile introduc un element nou care contravine definiției contractului de licență: „Taxa” de 9,5% raportată la volumul vânzărilor cumulate trimestrial;
- „Taxa” reprezintă o condiție și totodată o consecință a vânzării produselor;
- AVA nu acordă FLPR drepturi care să justifice plata acestora către ea;
- „Taxa” de 9,5% este element al prețului total ce trebuia declarat la stabilirea valorii în vamă.
- AVA nu acordă exclusivitate FLPR(...) „în legătură cu implementarea planului de marketing, în termenii și condițiile stabilite în contract” și nici asupra utilizării denumirilor comerciale, care rămân în proprietatea AVA

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că, „*redevența în cuantum de 9,5%, pe de o parte vizează prestarea unui serviciu de către AVA, iar pe de altă parte nu reprezintă o condiție de pentru vânzarea mărfurilor de evaluat, astfel cum se prevede în Acord,(...)*”, este neîntemeiată întrucât, prin definiție „contractul prin care o parte denumită **Prestator**, se obligă să presteze anumite servicii unei alte părți, denumită **Beneficiar**, în schimbul unui preț. **Prestatorul (executantul)** se obligă să presteze servicii în mod oneros, iar **Beneficiarul**, partea în favoarea căreia se părestează serviciile va plăti contravaloarea acestora. Este un contract sinalagmatic(bilateral) cu titlu oneros”. În sensul acestei definiții, AVA ar trebui să fie considerată „**prestator**”, iar FLPR, „**beneficiar**”, dar aceasta din urmă nu plătește numai contravaloarea mărfurilor, ci și o taxă de 9,5%, bazată pe vânzările totale anuale de produse furnizate de AVA. De fapt „serviciul prestat” de către AVA reprezintă exportul de produse marca „**Aloe Vera**”, respectiv importul acestora sub denumirea de „**produse .X. .X.**” de către FLPR, drept pentru care contractul are ca obiect importul de mărfuri.

În același sens **taxa de licență în cuantum de 9,5%** aplicată la vânzările totale anuale reprezintă o condiție de evaluat, întrucât, cuantumul rezultat în urma aplicării aceste taxe este direct proporțional cu volumul vânzărilor anuale, acest **fapt nefiind un serviciu suplimentar prestat**.

Referitor la susținerea societății că, „*FLPR nu plătește însă o taxă pentru „ceva ce este deja cunoscut” ci pentru dreptul de a utiliza în .X. acest „know-how”, transmis de AVAS*”, nu este întemeiat, deoarece, potrivit definițiilor de mai sus, nu poate fi vorba de transmiterea unui drept

de know-how, întrucât potrivit punctului 3, alin.3.1 „AVA numește ca **distribuitor exclusiv** în .X. pentru toate produsele sale fabricate sau vândute de AVA, inclusiv variante ale acestor produse fabricate cu ingrediente conforme cu legislația românească, și FLPR prin prezenta, acceptă această denumire.”

În consecință conform prevederilor contractuale, FLPR nu numai că obține potrivit punctului 1, alin.1.1 **„licența exclusivă pentru utilizarea și exploatarea în .X. a planurilor de piață ale AVA, a descrierii produselor, promovării și informațiilor relative la acestea(...)** în legătură cu vânzarea, comercializarea și/sau distribuirea Produselor în .X.”, dar și importă produse AVA, acestea nefabricându-se în .X., FLPR fiind distribuitor exclusiv. Așa cum am mai arătat, chiar din contract rezultă că FLPR nu are nici un interes de proprietar în denumirile comerciale, mărcile înregistrate, ci din contra, FLPR **„va lua toate măsurile practice pentru a asigura ca proprietatea denumirilor comerciale și mărcilor înregistrate în .X. va aparține AVA”**. În acest sens societatea își desfășoară activitatea conform principiilor dreptului comercial importând și distribuind o gamă de produse aflate exclusiv sub marca furnizorului-vânzătorului-producător.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că, **„ce s-a intenționat prin Contract a fost chiar evaluarea serviciilor de promovare a politicilor de marketing oferite de AVA, (...) acesta reprezentând cel mai corect criteriu pentru a evalua eficiența rețelei de marketing, (...) AVA acordă prin contract un drept de licență „numai în legătură cu implementarea planului de marketing”, nu este întemeiată, deoarece, evaluarea serviciilor de promovare din cadrul politicii de marketing, oferite de AVA înseamnă creșterea volumului vânzărilor de mărfuri, implicit creșterea importurilor de produse AVA, având ca rezultat creșterea redevențelor și bonusurilor.**

Așa cum însăși societatea arată în pag.7 al “Politicilor Companiei”, **“Scopul fundamental al Planului de marketing FLP este acela de a stimula vânzarea și consumul produselor de înaltă calitate ale Companiei, de către consumatori. Scopul principal al Distribuitorilor este acela de a construi o rețea de vânzări și de a promova vânzarea și consumul produselor firmei de către consumatori”**.

În consecință, lărgirea rețelei de vânzare ce reprezintă scopul principal al atât al politicii companiei cât și a planului de marketing, duce implicit la creșterea redevenței plătite către AVA și a bonusului plătit lui Rex .X., iar în conformitate cu pct.2 alin.2.1 din Contract **“(…)FLPR va plăti AVA(...)**”, **prețul, respectiv redevența-taxă de licență- de 9,5% din volumul total al vânzărilor, probând de altfel legătura directă între vânzări și taxa de licență pe care FLPR o plătește trimestrial către AVA.**

În același sens a fost și punctul de vedere al direcției de specialitate și anume Direcția de politici și legislație în domeniile vamal și nefiscal, ca răspuns la adresa nr.908114/15.X.2009 a Direcției generale de soluționare a contestațiilor, „*cu privire la legalitatea includerii în baza de calcul a taxelor vamale a sumelor aferente taxei de licență de 9,5%*” reprezentând sumele plătite trimestrial, de FLPR către AVA cu titlu de taxă de licență-redevență, așa cum este stipulat în Contractul Exclusiv de Furnizare Distribuție și Licență nr.1812/10.X.2001 încheiat între cele două părți mai sus amintite.

Prin adresa nr. X/27.X.2010 a Direcției de politici și legislație în domeniile vamal și nefiscal și înregistrată la D.G.S.C. sub nr. 906544/03.X.2010, aflată la dosarul cauzei, se arată că, „*Prin raportare la prevederile legale și din analiza documentației pusă la dispoziția noastră (...)reiese faptul că, în cazul în care sumele plătite de S.C. .X. .X. .X. România S.R.L. către Aloe Vera of America reprezintă redevențe referitoare la mărfurile importate și totodată reprezintă o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat, includerea acestora în baza de calcul a taxelor vamale este conformă cu legislația în vigoare „.*

În concluzie redevența sau taxa de licență de 9,5% reprezintă o condiție a vânzării produselor ceea ce înseamnă că sumele plătite de către FLPR către AVA sunt plăți efectuate în mod indirect în legătură cu mărfurile importate așa cum se precizează la Art.1.1 din contract și prin urmare potrivit Art.8, alin.1, lit.c din Acordul GATT 1994 aceste sume trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit în vederea determinării valorii în vamă.

În ceea ce privește afirmațiile societății contestatoare în sensul că organele de control au majorat obligațiile vamale prin “*aplicarea redevenței de 9,5% la cifra de afaceri și nu asupra valorii mărfurilor introduse în țară (...)* ajungându-se în mod neacceptabil la calcularea unor taxe vamale pentru mărfurile achiziționate din țară” se reține, că în valoarea în vamă nu a fost inclusă contravaloarea mărfurilor achiziționate de pe piața internă ci suma plătită astfel cum a fost calculată de societate. Faptul că părțile au prevăzut prin Contract modul de calcul al “redevenței” în cotă de 9,5% asupra contravalorii mărfurilor vândute nu poate fi imputat organului de control vamal întrucât conform art.969 Cod Civil Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante iar organele de control vamal nu au făcut altceva decât să includă în valoarea în vamă sumele plătite de contestatoare la extern fără a cenzura modul de calcul al obligațiilor asumate prin contractele încheiate, deoarece nu aveau competență să stabilească faptul că pentru anumite mărfuri nu trebuia calculată cota de 9,5% atât timp cât părțile contractante au convenit în acest fel.

Ceea ce interesează din punct de vedere vamal este suma totală plătită pentru mărfurile importate și faptul că pe lângă suma plătită la momentul introducerii mărfurilor în țară s-au mai plătit și alte sume fără de care furnizorul nu ar fi permis comercializarea respectivelor mărfuri în România.

Referitor la susținerile contestatoarei privind “bonusul achitat de către FLPR lui Rex .X.” prin care acesta este “*un comision de cumpărare și nu unul de distribuție după cum au reținut organele de control,(....) motiv pentru care sunt exceptate expres de la ajustarea valorii în vamă a mărfurilor evaluate*”, se reține că aceste afirmații sunt neîntemeiate întrucât:

- prin Acordul nr.11/1999 încheiat între FLPR și Rex .X. se conferă acestuia calitatea de **prim distribuitor** al produselor X, valoarea bonusului lunar fiind în **relație dependentă de volumul vânzărilor** fapt ce probează că reprezintă un **comision de distribuție** și nu unul de cumpărare;
- bonusul pe care FLPR l-a virat în contul bancar al lui Rex .X. prezintă caracteristicile unei cote obținute din vânzarea ulterioară a mărfurilor, în consecință valoarea acestui bonus trebuie inclusă în valoarea în vamă;
- în conformitate cu prevederile art.8.2 din Contract societatea importatoare - FLPR este obligată să respecte ca vânzarea produselor ce face obiectul contractului să se facă numai sub marca de comerț AVA și să ia toate măsurile “ *să rămână investite în AVA sau după cum va dispune AVA* “. Mai mult, același Contract prevede ca, “*orice înmatriculare astfel obținută va fi imediat cedată AVA sau după cum AVA va indica, împreună cu toate bonusurile pentru clientela și în măsura în care aceasta se bazează pe numele comerciale sau mărcile comerciale* “. Respectând aceste prevederi FLPR a achitat **bonusuri lunare direct acționarului – Rex .X. – societății AVA.**

Întrucât aceste bonusuri reprezintă procente valorice din vânzarea produselor sub marca AVA, în conformitate cu prevederile Art.8, alin.1, lit.d din Acordul GATT aceste sume trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit în vederea determinării valorii în vamă.

În concluzie se vor respinge ca neîntemeiate contestațiile formulate de SC .X. .X. .X. .X. S.R.L. împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009, nr..X./20.X.2009, și nr..X.30.X.2009 pentru suma totală de X lei reprezentând taxe vamale, obligație principală în sumă de X lei, respectiv accesorii în sumă de X lei.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art.213, alin.3 din O.G. nr.92/2003 Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. 47.1 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr.1050/2004, art.29 și art.29.3(a) art.32 și art.32.1(d) din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului, art.8, alin.1, lit.c din Acordul GATT 1994, art.31(1) din O.G.nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, coroborat cu art.209 din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, se :

Decide :

- 1. Admiterea contestației SC .X. .X. .X. .X. S.R.L. pentru suma totală de plată de .X. lei, reprezentând taxe vamale, comision vamal, accize și T.V.A. în sumă de .X. lei, respectiv accesorii aferente în sumă de .X. lei în sensul anulării Deciziei pentru regularizarea situației nr. X/01.X.2009 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X.2004/X/CV/01.X.2009, debitele stabilite în urma controlului rămânând cele individualizate prin Decizia pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009, soluția pe fond referitoare la aceste debite regăsindu-se la pct.3 din dispozitivul prezentei decizii.**
- 2. Lipsa competenței materiale a ANAF – Direcția generală de soluționare a contestațiilor privind amenda contravențională stabilită în sarcina societății conform Procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria ANV/200 nr.X/106 bis/ 30.X.2009, în valoare de .X. lei, întocmit de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X..**

- 3. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de SC .X. .X. .X. .X. S.R.L. împotriva Deciziilor pentru regularizarea situației nr.X/28.X.2009, nr..X./20.X.2009, și nr..X.30.X.2009 pentru suma totală de Xlei reprezentând, taxe vamale, comision vamal, accize și TVA, în sumă de X lei, respectiv accesorii aferente în sumă de X lei.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL
X